

stemmelserne tilpas smidige. Ellers ville prisstrukturen stivne, og en nyttig rationalisering i erhvervslivet kunne hæmmes til skade for investeringerne og for beskæftigelsen.

Også *Jens Peter Jensen* (Sorø amt) (V) kunne tilsige støtte til lovforslagets gennemførelse, selv om man næppe skulle vente megen taknemmelighed vedrørende denne lovgivning, idet erhvervslivet med god grund havde forventet lovgivningens bortfald. På den anden side var det hans opfattelse, at der hos erhvervslivets folk ville være forståelse for bestræbelser i retning af at holde omkostningsniveauet nede. Handelsministeren havde sagligheden på sin side, når han foreslog at lade den gældende lov ændre i overensstemmelse med lovforslaget.

På det radikale venstres vegne udtalte *Niels Helveg Petersen*, at den forløbne del af 1968 havde været præget af en efter danske forhold helt usædvanlig prisstabilitet. Reguleringspristallet havde endda 2 måneder i træk vist en mindre nedgang. Det var svært at afgøre, hvilken rolle den ekstraordinære prislovgivning havde haft for denne stabilitet, men at den havde været en medvirkende faktor, kunne ikke bestrides. Den lovgivning, der nu foresloges, var et rimeligt balancepunkt og ville endnu en tid være virksom over for prisudviklingen, samtidig med at den indeholdt bestemmelser og tilføjelser, der fjernede urimelige vilkår i den hidtidige lovgivning.

*Poul Dam* (SF) var ligesom den socialdemokratiske ordfører bekymret over reglen om rationalisering. Bestemmelsen ville medføre, at hele rationaliseringsgevinsten gik i foretagendernes lomme, medens det rimelige måtte være, at der skete en deling af rationaliseringsgevinsten mellem foretagenderne og forbrugerne. Heller ikke i øvrigt var han særlig begejstret for lovforslaget, selv om han måtte erkende, at forslaget var bedre, end han havde frygtet.

Endelig gav *Sigsgaard* (VS) udtryk for det ønskelige i, at folketinget fik en redegørelse for, hvilke erfaringer monopoltilsynet havde med hensyn til urimelige priser og avancer, ligesom han ønskede lovgivningen udbygget med en bestemmelse om, at handelsministeren mindst én gang årligt over for folketinget skulle redegøre for udviklingen i priser og avancer.

Udvalgsbehandlingen resulterede i en ret fyldig betænkning med en række bilag, hvoraf bl. a. fremgår følgende:

Det har i udvalget været drøftet, i hvilket omfang forsikringserhvervet bør være omfattet af avancestoploven under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder præmiefastsættelse sker. Handelsministeren har i denne forbindelse oplyst, at han vil være betænkelig ved at holde forsikringserhvervet uden for loven, men at loven inden for dette område må administreres under hensyntagen til dette erhvervs særlige forhold.

Ministeren har påpeget, at dette vil kunne ske derved, at kontrolfunktionerne, for så vidt angår forsikringsområdet, koordineres